

právo k odvolaniu — sú v shode s § 79 cit. zák., konečne pretože podľa §§ 79, 84, 95 a 100 cit. zák. štátny zástupca má zastupovať verejný záujem, teda jemu prísluší hájiť aj autoritu vrchnosti a cieľom chránenia verejného záujmu on má právo k odvolaniu, preto J. M. ako člen obecnej rady v J. nemá práva k odvolaniu proti konečnému rozhodnutiu disciplinárneho súdu. Bolo teda treba odmietnuť neoprávnenou osobou podané odvolanie.

Čís. 202 dis.

Konanie ústneho roku v disciplinárnej veci proti advokátovi bez toho, že by bol obvinený advokát k nemu zavčas predvolaný, je zmätočné.

(Rozh. zo dňa 16. máje 1934, Ds III 20/34.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. V., advokátovi v S., následkom odvolania, podaného Dr. J. V. proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turčianskom Sv. Martine zo dňa 10. februára 1934 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom, takto sa usniesol: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovujúc odvolaniu obžalovaného advokáta Dr. J. V., zrušuje napadnutý rozsudok s celým pojednávaním a nariaďuje disciplinárnemu súdu prvej stolice, aby znova vo veci jednal a rozhodol.

Ď o v o d y:

Obžalovaný vytýka v odvolaní, že ústny a verejný rok disciplinárneho súdu bol konaný dňa 10. februára 1934 v jeho neprítomnosti a že mu predvolanie k tomuto roku bolo doručené až dňa 14. februára 1934, tak že sa nemohol roku zúčastniť.

Podľa § 85 adv. por. treba k roku na pojednávanie veci predvolať mimo iných aj obžalovaného. Pretože podľa potvrdzenky pripojenej ku spisom bolo predvolanie k roku doručené obžalovanému až 14. februára 1934, teda po roku, a obžalovanému nelze odobrať možnosť, aby sa k roku osobne dostavil alebo sa roku svojím zástupcom zúčastnil a pri ňom svoju obhajobu v smysle §§ 89 a 90 adv. por. predniesol, treba včasné predvolanie obžalovaného k roku považovať obdobne s predpisom § 1 zák. z 11. decembra 1923, č. 8/1924 Sb. z. a n., za podmienku pre pojednávanie pri roku v neprítomnosti obžalovaného. Ústny a verejný rok dňa 10. februára 1934 bol teda konaný s porušením predpisov §§ 85, 89 a 90 adv. por. a pretože porušenie toto sa týka základných zásad disciplinárneho pokračovania, je vynesovaný rozsudok s celým pojednávaním zmätočný. Preto vyhovel najvyšší súd odvolaniu obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok s celým pojednávaním a nariadil prvostupňovému disciplinárnemu súdu, aby znova vo veci jednal a rozhodol. Následkom zrušenia rozsudku pre vadnosť pokračovania nebolo sa treba zaoberať odvolaním do merita veci.